Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

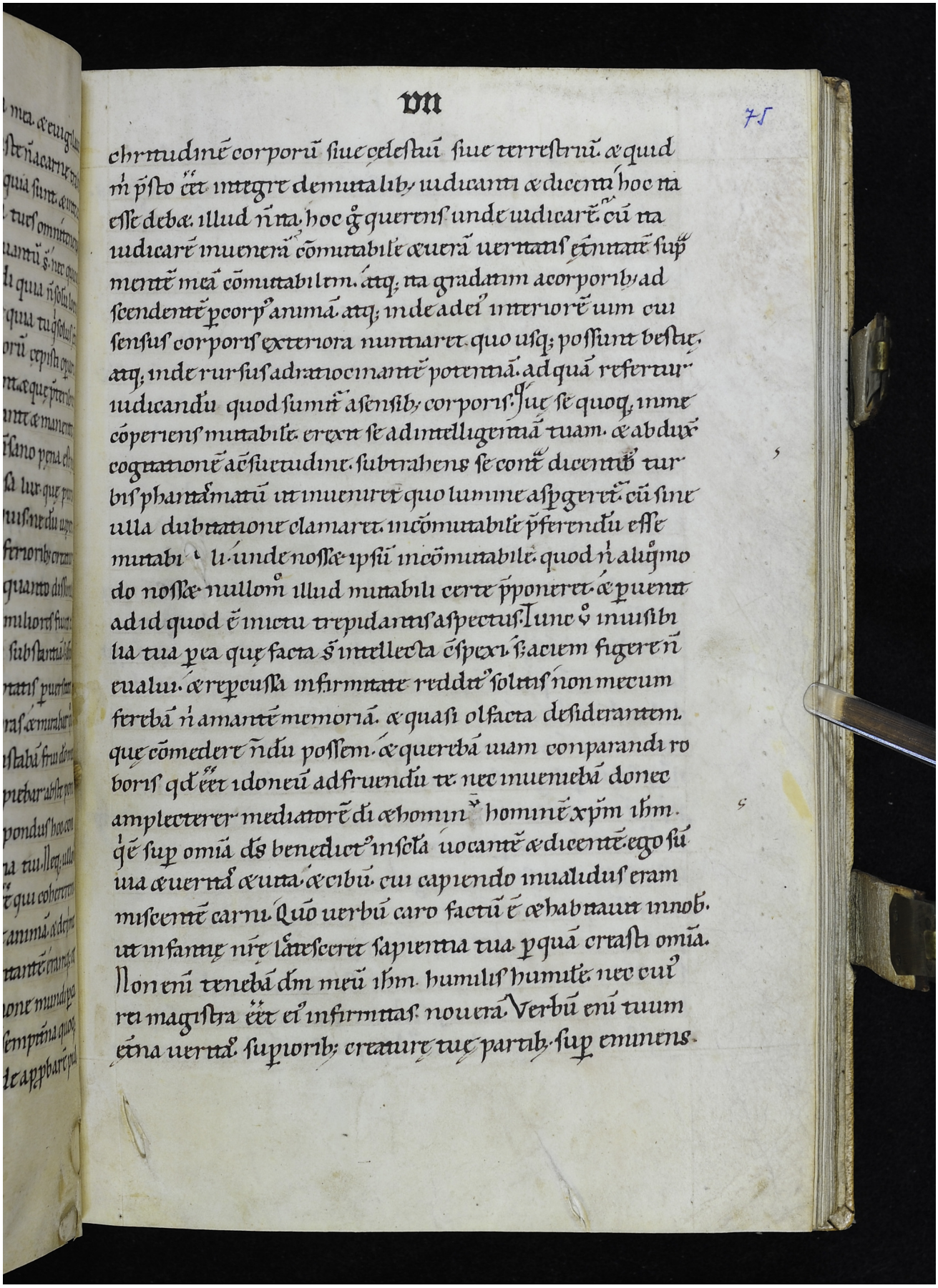

VII

75

chrtudinē corporū siue ęlestiū siue terrestriū. ąquid
m̄ pſto ēt integre demutabily iudicarī ądicerā hoc ita
esse debą. illud ñ ita. hoc ꝙ querens. unde iudicarē cū ita
iudicarē mueneā cōmutabile ąueā ueritatē ētitatē supa
mentē meā cōmutabilem. atq; ita gradatim a corporibus ad
scendentē p corp̄ animā. atq; inde ad eī interiorē uim cui
sensus corporis exteriora nuntiaret. quo usq; possunt bestię.
atq; inde rursus ad ratiocinantē potentiā. ad quā refertur
iudicandū quod sumit ā sensib; corporis. Sic sē quoq; inme
cōperiens mutabile. erexit se ad intelligentiā tuam. ąab dux
cogitationē ā conflictudine. subtrahens se contra dicentib; tur
bis phantasmatū ut inueniret quo lumine aspergeret cū sine
ulla dubitatione clamaret. incōmutabile p̄ferendū esse
mutabili. unde nosse ipsū incōmutabile. quod ñ aliqmo
do nosse. nullom illud mutabili certe p̄poneret. ąpueni
ad id quod ē micu trepidanter aspectus. Tunc ꝙ inuisibi
lia tua p̄cia quę facta s̄ intellecta cōspexi. s̄ aciem figere ñ
ualui. ąrepercussa infirmitate reddit solitus non mecum
ferebą ñ amantē memoriā. ąquasi olfacta desiderantem.
quę cōmedere ñdu possem. ąquerebą uiam comparandi ro
boris qđ ēt idoneū ad fruendū te. nec inueniebą donec
amplecterer mediatorē dī ąhominē. hominē xp̄m ihm.
qui ē sup omia ds benedict in sēcla uocantē ądicentē. ego sū
uia ąueritas ąuita. ącibū. cui capiendo inualidus eram
miscentē carni. Quo uerbū caro factū ē. ąhabitauit innob.
ut infantię nr̄e lactesceret sapientia tua. p quā creasti omia.
Non enī tenebą dm meū ihm. humilis humilē. nec cui
rei magistra ēt ei infirmitas. nouerā. Verbū enī tuum
ętna ueritas. supioribus creaturę tuę paribus. sup eminens.